

Nieuwsbrief maart 2021

Nieuws uit Nederland

Uitsluiting Tozo voor grensondernemers terecht

Zoals al eerder geschreven staat de Tozo (bijstand voor levensonderhoud) niet open voor grensondernemers: inwoners van (bijvoorbeeld) België die een onderneming/eenmanszaak in Nederland hebben. Nadat de Europese Commissie hierover vragen heeft gesteld heeft de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid onlangs geantwoord dat deze uitsluiting EU-proof is.

Als onderbouwing hiervoor noemt hij dat de Tozo een regeling voor sociale bijstand is, waarop de vrijheid van vestiging geen betrekking heeft. Sociale bijstand is volgens de Minister een zaak van afzonderlijke lidstaten en hoeft alleen verstrekt te worden aan personen die in het eigen land wonen. Mochten de bepalingen van het vrije verkeer toch van toepassing zijn op sociale bijstand voor personen met een onderneming en er sprake is van een belemmering van het vrije verkeer, dan is deze belemmering volgens de Minister te rechtvaardigen.

Bron: Ministerie van SZW 15 februari 2021.

Akkoord inzake thuiswerken a.g.v. Covid-19 verlengd

Vorig jaar heeft Nederland onder meer met België een akkoord gesloten op grond waarvan verplichte thuiswerkdagen ingevolge de Covid-19 maatregelen worden belast alsof deze werkzaamheden zijn verricht op het grondgebied van de normale werkstaat. Dit akkoord liep van 11 maart 2020 tot en met 31 maart 2021. Dit akkoord is nu verlengd tot en met 30 juni 2021.

Er zij nogmaals op gewezen dat werknemers die van deze tijdelijke regeling gebruik willen maken, verplicht zijn hiervan de nodige gegevens bij te houden. Dit kan bijvoorbeeld via een schriftelijke verklaring van de werkgever welk deel van de thuiswerkdagen uitsluitend wegens de maatregelen in verband met de COVID-19 thuiswerkend zijn doorgebracht.

Ontwikkelingen nieuw belastingverdrag met België

In de vorige nieuwsbrief heb ik geschreven dat in het Belgische parlement aan de orde is geweest dat de onderhandelingen over een nieuw belastingverdrag tussen België en Nederland nog niet zijn hervat. In de Nederlandse Tweede Kamer heeft de staatssecretaris van Financiën zich onlangs ook over dit onderwerp uitgelaten. Hij heeft gemeld dat er een gesprek met de Belgische Minister van Financiën staat gepland. Ook geeft hij aan dat hij daarbij zal aandringen op het snel afronden van de onderhandelingen over een herziening van het belastingverdrag.

De staatssecretaris heeft aangegeven bij de hervatting van de onderhandelingen over een nieuw belastingverdrag ook de wens voor een structurele regeling voor thuiswerkdagen in te brengen. Op dit moment is dit extra actueel omdat veel grensarbeiders vanwege Corona thuis werken.

Bron: Tweede Kamer 9 februari 2021.

Toch aftrek van hypotheekrente ondanks niet kwalificeren

Zogeheten kwalificerende buitenlands belastingplichtigen hebben recht op bepaalde Nederlandse belastingvoordelen. Daarvoor moet inkomen voor tenminste 90% zijn belast in Nederland. Uit deze uitspraak blijkt echter dat als het inkomen uit de woonstaat erg laag is, ook belastingplichtigen die niet aan deze voorwaarde voldoen deze Nederlandse belastingvoordelen kunnen benutten.

De casus is als volgt. Een alleenstaande man woont heel 2016 in Frankrijk. Hij heeft in 2016 geen ander inkomen dan een AOW-uitkering van € 13.676 en een pensioenuitkering van € 31.959. Hij heeft in 2016 geen belasting betaald in Frankrijk. Dit komt onder meer omdat o.g.v. het belastingverdrag alleen het heffingsrecht over de AOW-uitkering aan Frankrijk is toegewezen. Daarnaast betaalt een alleenstaande in Frankrijk met de leeftijd van de man pas inkomstenbelasting vanaf een inkomen van € 14.771.

De man wil in zijn Nederlandse aangifte hypotheekrente en alimentatie in aftrek brengen. De Belastingdienst wil dit niet toestaan, omdat de ze betwist dat de man een kwalificerende buitenlands belastingplichtige is. Volgens de hoofdregel moet het inkomen voor tenminste 90% belast zijn in Nederland. In dit geval is maar ongeveer 70% onderworpen aan Nederlandse loon- of inkomstenbelasting. Rechtbank Zeeland-West-Brabant beaamt dat de man hiermee niet voldoet aan de eis van de hoofdregel.

De man doet vervolgens een beroep op de Schumacker-rechtspraak. Bij zo'n beroep moet men kijken naar het inkomen uit de woonstaat van een belastingplichtige met buitenlands inkomen, ofwel hierbij gaat het niet om het wereldinkomen. Als het inkomen uit de woonstaat zo laag is dat de woonstaat niet (volledig) rekening kan houden met de persoonlijke en gezinssituatie, dan moet de bronstaat belastingvoordelen met betrekking tot de persoonlijke en gezinssituatie toekennen.

De Rechtbank oordeelt dat het AOW-inkomen van de man inderdaad zo laag is dat de Schumacker-rechtspraak van toepassing is. Nederland moet daarom rekening houden met het negatieve inkomen uit eigen woning en de persoonsgebonden aftrek van de man. Ook heeft hij recht op heffingskorting. Omdat hij een Frans belastingvoordeel wel gedeeltelijk kan toepassen, heeft hij maar recht op een deel van de ouderen- en alleenstaande ouderenkorting.

Bron: Rechtbank Zeeland-West-Brabant 28 januari 2021.

Aftrek registratierechten Belgische hypotheekakte / waarde buitenlandse woning

Vervolgens twee onderwerpen uit de praktijk m.b.t. de regeling voor kwalificerende buitenlands belastingplichtigen. Onder deze regeling kunnen onder meer hypotheekrente en notariskosten voor de hypotheekakte in aftrek gebracht worden. Voor mensen die de hypotheek in België afsluiten zitten in deze notariskosten de registratierechten voor de kredietopening (1%). Tot voor kort was er geen discussie dat deze registratierechten ook in aftrek konden komen.

Bij afhandeling van belastingaangiften door collega-adviseurs is onlangs meerdere keren aan de orde gekomen dat deze aftrek door de belastingdienst niet meer wordt toegestaan. Blijkbaar oordeelt het Kennis- en Expertisecentrum Buitenland van de belastingdienst dat deze registratierechten weliswaar kosten zijn die verband houden met de geldlening, maar niet vallen onder de wettelijke term kosten van

geldleningen die behoren tot de eigen woningschuld. Dit standpunt lijkt echter in strijd met jurisprudentie van de Hoge Raad, dat voor aftrek kosten in aanmerking komen die rechtstreeks samenhangen met het opnemen, verlengen of aflossen van de geldlening.

Het tweede onderwerp betreft de waarde van de woning in het buitenland. Als iemand in aanmerking komt voor de regeling van de kwalificerende buitenlandse belastingplicht en op basis daarvan hypotheekrente in aftrek wil brengen, moet ook het eigen woningforfait bijgeteld worden. Ofwel de waarde van de woning moet in de aangifte opgenomen worden. Waar inwoners van Nederland hiervoor de jaarlijks vastgestelde WOZ-waarde moeten gebruiken, kennen woningen in het buitenland geen WOZ-waarde. Welke waarde dan te gebruiken? Dit behoort de werkelijke waarde van de woning te zijn, zeg maar de verkoopwaarde. Een dergelijke waarde is echter niet in alle gevallen zo maar beschikbaar. Vandaar dat in de praktijk veelal wordt aangesloten bij de aankoopprijs.

Hoe meer tijd er echter is verstreken sinds de aankoop, hoe minder zeker is dat deze aankoopprijs de verkoopwaarde nog benadert. Desondanks was dit een onderwerp waarover de Nederlandse belastingdienst jarenlang nauwelijks vragen heeft gesteld. Dit is echter verleden tijd, dit onderwerp is blijkbaar hoger op de agenda gekomen. Ofwel, denk hieraan bij het opstellen van de belastingaangifte.

Geen eigen woning ondanks binnenlandse belastingplicht

Een vrouw woont vanaf 2010 met haar gezin in het buitenland. Zij is in 2016 door het ministerie van Buitenlandse Zaken uitgezonden naar Moskou. Haar zoon verhuist eerst mee naar Moskou, maar later in 2016 terug naar de woning in Nederland. Hij staat vanaf 24 augustus 2016 ingeschreven op dit adres in de Basisregistratie Personen. De vrouw merkt de woning in haar aangifte inkomstenbelasting over 2016 aan als eigen woning en trekt de hypotheekrente af. De inspecteur is het hier niet mee eens. Het is de vraag of de vrouw de woning ook vanaf 24 augustus 2016 kan aanmerken als eigen woning.

Hof Den Haag oordeelt dat de woning de vrouw vanaf haar uitzending niet langer als hoofdverblijf ter beschikking staat. Dat zij binnenlands belastingplichtige blijft als uitgezonden ambtenaar, wil niet zeggen dat zij daarmee haar hoofdverblijf in Nederland houdt.

Nu de vrouw de woning ter beschikking stelt aan een derde, haar zoon, kan zij ook geen beroep op de zogeheten uitzendregeling dan wel de kraakwachtsituatie. De vrouw maakt niet aannemelijk dat de zoon de woning in augustus 2016 enkel heeft betrokken om de zorgplicht van een kraakwacht uit te voeren en niet (mede) om in diens eigen woonbehoefte te voorzien.

Bron: Hof Den Haag 25 februari 2021.

Arbeidskorting niet o.b.v. wereldinkomen

Een man emigreert per 1 november 2015 naar Costa Rica. De vraag is op welk bedrag aan arbeidskorting hij recht heeft. Daarbij geldt hoe hoger het inkomen, hoe lager de arbeidskorting.

De inspecteur is van mening dat bij de vaststelling van de arbeidskorting rekening moet worden gehouden met het in Costa Rica vanaf 1 november verworven inkomen. De grondslag voor de berekening van de arbeidskorting bedraagt dan € 81.408 en de arbeidskorting € 834. De man is het daar niet mee eens en vindt dat alleen met zijn Nederlandse inkomen tot 1 november ad € 64.046 rekening gehouden moet worden, wat leidt tot een arbeidskorting van € 1.438.

Eerder heeft Hof Arnhem-Leeuwarden geoordeeld het met de man eens te zijn. Volgens het Hof is de wettekst voor meerdere uitleg vatbaar, maar valt -na een uitgebreide analyse- niet in te zien waarom bij de berekening van de hoogte van de arbeidskorting rekening zou moeten worden gehouden met inkomen ter zake waarvan Nederland geen heffingswens heeft (zoals het onderhavige uit Costa Rica stammende loon), dan wel ter zake waarvan Nederland ingevolge verdragsrecht geen heffingsrecht mag uitoefenen.

De staatssecretaris is cassatie gegaan en onlangs heeft Advocaat-generaal Niessen een conclusie uitgebracht. Hij concludeert dat het in Costa Rica verworven inkomen geen onderdeel uitmaakt van het arbeidsinkomen. Ook wordt het beroep van de staatssecretaris op de draagkracht verworpen. Bij de arbeidskorting is namelijk niet de draagkracht de dragende grond maar arbeidsmarktargumenten. Ook is Niessen van mening dat, voor zover de draagkracht bij de arbeidskorting wel een rol speelt, deze ten aanzien van de heffing van buitenlands belastingplichtigen, die een meer zakelijk karakter heeft, des te minder zwaarwegend is. Hij adviseert de Hoge Raad daarom om het beroep in cassatie van de staatssecretaris ongegrond te verklaren.

Bron: Hoge Raad (Advocaat-Generaal) 25 januari 2021.

Vooruitbetaalde rente bij overlijden aftrekbaar

Een vrouw heeft een eigenwoningschuld en overlijdt op 4 januari 2014. Op die dag betaalt zij de over het jaar 2014 verschuldigde rente geheel vooruit. Haar erven trekken in de aangifte inkomstenbelasting over 2014 € 8.750 aan hypotheekrente af. Volgens zowel de Belastingdienst als Hof 's-Hertogenbosch kan de rente die betrekking heeft op de periode na het overlijden (361/365e deel) niet meer als eigenwoningrente worden aangemerkt. De schuld is vanaf die datum immers geen eigenwoningschuld meer. De erven gaan in cassatie.

De Hoge Raad oordeelt op basis van een redelijke wettoepassing dat de vooruitbetaalde rente wel in één bedrag bij de (overleden) woningeigenaar in aanmerking kan worden genomen. Dit omdat de woning en de schuld tot het moment van haar overlijden voor haar een eigen woning en een eigenwoningschuld zijn. Uit de wettekst volgt namelijk dat van aftrek uitgesloten rente in het jaar van overlijden in één bedrag in aanmerking wordt genomen, als de woning en schuld tot het moment van overlijden een eigen woning en een eigenwoningschuld zijn. Daarbij is het niet van belang dat dan in economische zin geen sprake meer is van eigenwoningrente.

De Hoge Raad vergelijkt de situatie met het overlijden van een belastingplichtige die -bijvoorbeeld- in september 2015 overlijdt. In dat geval geldt dat in 2015 alle vooruitbetaalde rente die nog niet in aanmerking is genomen, mag worden afgetrokken. De Hoge Raad kan zich niet voorstellen dat de wetgever werkelijk bedoeld heeft de situatie van de vrouw zoveel slechter te behandelen dan de situatie van de belastingplichtige uit het voorbeeld. Ook voor die belastingplichtige geldt immers dat de woning na zijn overlijden geen eigen woning meer is en dus de schuld geen eigenwoningschuld meer. Daarom beslist de Hoge Raad dat een redelijke wettoepassing meebrengt dat ook de vrouw het hele vooruitbetaalde bedrag in 2014 in aftrek mag brengen.

Bron: Hoge Raad 29 januari 2021.

Geen materiële werkgever, geen aftrek elders belast

Een man woont in Nederland en werkt sinds 2011 in een leidinggevende functie voor concernvennootschappen in Engeland en Duitsland. Hij is in dienstbetrekking bij een Limited in Engeland, maar werkt ook voor een in Duitsland gevestigde GmbH. Hij verricht zijn werkzaamheden voor beide entiteiten in Nederland, Duitsland en in Engeland. De Limited berekent zijn salariskosten door aan de GmbH.

De Nederlandse inspecteur legt hem een aanslag inkomstenbelasting over 2014 op en verleent daarbij aftrek voor elders belast inkomen voor de werkzaamheden die zijn toe te rekenen aan de Limited in Engeland. Volgens de man heeft hij echter ook recht op een aftrek elders belast voor zijn werkzaamheden voor de GmbH. De inspecteur weigert dit, omdat hij geen materiële werkgever in Duitsland aanwezig acht. Hij is van mening dat voor het bestaan van een materiële werkgever is vereist dat loonkosten individueel worden doorbelast. Dit standpunt is gebaseerd op arresten van de Hoge Raad uit 2006.

Eerder heeft Rechtbank Zeeland-West-Brabant zich achter het standpunt van de man geschaard. Maar Gerechtshof 's-Hertogenbosch komt in een recente uitspraak tot een andere conclusie. Het Hof stelt nu dat er geen sprake is van een materiële werkgever in Duitsland. Dit oordeel volgt niet alleen uit het feit dat de loonkosten niet individueel zijn doorbelast, maar vooral omdat volgens het Hof de gezagsverhouding tussen de werknemer en de Duitse entiteit ontbreekt. Wel stelt het Hof dat voor het bepalen of een materieel werkgever aanwezig is een dynamische verdragsinterpretatie moet worden gevolgd.

Bron: Hof 's-Hertogenbosch 31 december 2021.

Toename rekening courant geldt als uitdeling

Man en vrouw houden de aandelen in een B.V. Zij hebben in verband met de verbouwing van de eigen woning een lening bij de B.V. afgesloten. Verder hebben zij ook nog een schuld in rekening-courant aan de B.V. Eind 2014 bedraagt de schuld aan de B.V. totaal € 1,3 miljoen. De toename van de rekening-courantschuld bedraagt in 2014 € 113.979. De inspecteur legt een IB-navorderingsaanslag op waarbij hij een uitdeling van € 134.093 (inclusief dividendbelasting) in aanmerking neemt.

Eerder heeft Rechtbank Den Haag geoordeeld dat de inspecteur terecht een uitdeling in aanmerking heeft genomen. Daarbij is nog wel van belang dat man en vrouw in 2014 eigenaar zijn geworden van een stuk grond ter waarde van € 45.000. De toename is tot dit deel gedekt en hiervoor vermindert de Rechtbank de aanslag.

In hoger beroep oordeelt Hof Den Haag dat de Rechtbank de aanslag ten onrechte heeft verlaagd. Van belang is namelijk in hoeverre voor de in 2014 opgenomen gelden, ten tijde van de bijschrijvingen op de rekening courantschuld, duidelijk is dat deze niet of niet ten volle zouden kunnen worden terugbetaald.

Hierbij moet weliswaar rekening worden gehouden met de waarde van de grond, maar dan slechts als onderdeel van het totale vermogen. Nu de totale schulden de totale bezittingen ruim overtreffen, zowel aan het begin van het jaar als aan het einde van het jaar, maakt de inspecteur aannemelijk dat ze het bedrag van € 113.979 niet kunnen terugbetalen. Dit bedrag heeft het vermogen van de B.V. dus definitief verlaten en moet worden aangemerkt als een winstuitdeling.

Bron: Hof 's-Gravenhage 2 februari 2021.

Aan Dga verstrekte effectenlening geldt als uitdeling

Een man houdt de aandelen in een B.V., die op haar beurt de aandelen houdt in een pensioen-B.V. De holding heeft al jaren grote financiële vorderingen op haar aandeelhouder. Eind 2011 bedragen die in totaal € 5,4 miljoen en eind 2012 € 5,7 miljoen. Een deel daarvan betreft een aan de aandeelhouder verstrekte lening van € 1 miljoen voor de aankoop van effecten. Naar aanleiding van een boekenonderzoek stelt de inspecteur dat voor de effectenlening in 2011 en de jaarlijkse toename van de rekening courantverhouding vanaf 2012 sprake is van een uitdeling.

Hof Den Haag oordeelt dat de holding de hele effectenlening in 2011 heeft uitgedeeld aan haar aandeelhouder. Het Hof overweegt daarbij dat uiteindelijk alle effecten in 2011 zijn verkocht en dat, anders dan in een overeenkomst tussen partijen is bepaald, de verkoopopbrengst van de effecten niet is gebruikt voor aflossing van de effectenlening. Verder stelt het Hof vast dat de man, gelet op zijn financiële situatie, de schuld ter zake van de effectenlening niet kan aflossen. Ook voor de opnamen in rekening courant geldt dat de inspecteur deze terecht als uitdelingen heeft aangemerkt. Hij maakt namelijk aannemelijk dat het, gezien de vermogenspositie van de man, voor hem niet mogelijk is om de opgenomen gelden terug te betalen. Ook heeft de inspecteur de bijgeschreven rente over de rekening courantschuld terecht aangemerkt als een uitdeling.

Dit is overigens niet de enige correctie die wordt opgelegd. Het Hof oordeelt dat er bij de B.V. geen middelen aanwezig zijn voor daadwerkelijke pensioenuitkeringen en ook niet te verwachten is dat die middelen er in de toekomst zullen komen. Daarmee staat vast dat de pensioenaanspraken feitelijk voorwerp van zekerheid van de rekening courantschuld zijn geworden. Dit leidt er volgens het Hof toe dat de gehele pensioenaanspraak voor de waarde in het economische verkeer moet worden aangemerkt als loon uit vroegere dienstbetrekking op enig moment vóór 2011.

De pensioenaanspraken die nadien, in 2012 en 2013, zijn toegekend, voldoen niet aan de voorwaarden voor pensioenopbouw, zodat geen sprake is van vrijgestelde aanspraken.

Een andere correctie ziet op de aftrek van eigen woningrente. De eigen woninglening wordt weliswaar niet onzakelijk geacht, maar de rente wordt jaarlijks bijgeschreven op de rekening courantschuld. Aangezien elke opname in de rekening courantschuld hier wordt gezien als uitdeling, kan ook niet gesteld worden dat er rente is betaald.

Bron: Hof 's-Gravenhage 1 december 2020.

Staatssecretaris hoeft geen overlegprocedure op te starten over teruggave dividendbelasting

Een man ontvangt dividenden uit Duitsland en Frankrijk. Op deze dividenden wordt bronbelasting ingehouden. Deze bronbelasting is hoger dan het verdragstarief van 15%. De man is van mening dat Duitsland en Frankrijk in strijd handelen met de belastingverdragen die Nederland met deze landen heeft gesloten. Er zijn weliswaar procedures waarmee hij het verschil kan terugkrijgen, maar die procedures zijn volgens de man tijdrovend en brengen ook extra kosten met zich. Hij is daarom van mening dat de Staatssecretaris een overlegprocedure moet opstarten. De Staatssecretaris wijst zijn verzoek echter af, omdat Nederland de maximale vermindering van 15% heeft verleend.

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State oordeelt dat de Staatssecretaris geen overlegprocedure hoeft op te starten. Er doet zich geen belastingheffing in strijd met de belastingverdragen voor. Nederland heeft namelijk vermindering verleend conform de met Duitsland en Frankrijk gesloten belastingverdragen. Verder kennen Duitsland en Frankrijk de mogelijkheid om de te veel geheven belasting terug te vragen. Deze teruggaveprocedures maken onderdeel uit van het proces van belastingheffing in de bronstaat en verzekeren dat die heffing in overeenstemming is met de verdragsbepalingen. De Raad van State is verder van mening dat de onderlinge overlegprocedure niet is bedoeld om te beoordelen of de belastingheffing in de bronstaat in strijd is met het Europees recht. De onderlinge overlegprocedure is bedoeld om te beoordelen of de belastingheffing in strijd is met de bepalingen van het belastingverdrag.

Bron: Raad van State 3 februari 2021.

Let op bij periodieke giften

Periodieke giften zijn in Nederland onder bepaalde voorwaarden aftrekbaar. In de wet worden periodieke giften gedefinieerd als giften in de vorm van vaste en gelijkmatige periodieke uitkeringen die eindigen uiterlijk bij overlijden, aan instellingen of verenigingen. Daarbij is o.g.v. vaste jurisprudentie slechts sprake van een periodieke uitkering als is voldaan aan een onzekerheids criterium. Aan dit onzekerheids criterium is bij een uitkering die is gekoppeld aan het overlijden van een persoon voldaan, als sprake is van een overlijdensrisico van ten minste 1%. Ook is in de wet opgenomen dat periodieke giften in aanmerking worden genomen, als de uitkeringen of verstrekkingen gedurende vijf of meer jaren ten minste jaarlijks moeten worden uitgekeerd. Het is de bedoeling van de wetgever is geweest om een praktische toets aan te leggen of in een concreet geval is voldaan aan het onzekerheids criterium. Bij een van het leven afhankelijke periodieke gift die verplicht tot uitkeringen gedurende ten minste vijf jaar is doorgaans aan het onzekerheids criterium voldaan.

In een procedure voor Hof 's-Hertogenbosch is de vraag aan de orde of dit met zich meebrengt dat bij van het leven afhankelijke periodieke uitkeringen die ten minste gedurende vijf jaar worden gedaan nog getoetst moet worden aan het onzekerheids criterium. Eind 2019 heeft Rechtbank Zeeland-West-Brabant die vraag ontkennend beantwoord. Het Hof is het hier echter niet mee eens. Volgens het Hof betekent de wettekst niet dat periodieke uitkeringen met een looptijd van vijf jaar of langer nimmer aan het onzekerheids criterium moeten worden getoetst. Dit is slechts anders indien de uitkeringen aan het leven van één natuurlijk persoon zijn gekoppeld. In gevallen waarin de uitkeringen aan het leven van twee personen worden gekoppeld moet die toets dus wel worden aangelegd.

In de onderhavige procedure is sprake van een overlijdensrisico van slechts 0,03%. Dit heeft tot gevolg dat in dit geval geen sprake is van een periodieke gift. Een uitspraak waar bijvoorbeeld ANBI's rekening mee moeten houden.

Bron: Hof 's-Hertogenbosch 31 december 2020.

Inkomensafhankelijke combinatiekorting: 3 x 24 uur

Een vrouw en haar ex-partner hebben het co-ouderschap van hun dochter die op het adres van de ex staat ingeschreven. De dochter verblijft wekelijks van woensdag 7:30 uur t/m donderdag 19:30 uur en om het weekend bij de vrouw (van zaterdag 9:00 uur t/m maandag 09:00 uur).

In haar aangifte inkomstenbelasting 2015 claimt ze de inkomensafhankelijke combinatiekorting (IACK). De inspecteur corrigeert deze, omdat niet is voldaan aan de ‘verblijfseis’ van drie gehele dagen.

De Hoge Raad oordeelt dat voor de toepassing van de IACK onder ‘drie gehele dagen’ moet worden verstaan ‘3 x 24 uur’. Daarmee corrigeert de Hoge Raad een eerdere uitspraak van Hof ‘s-Gravenhage, dat oordeelde dat de term ‘gehele dag’ conform het spraakgebruik moet worden uitgelegd als ‘overdag’. Het oordeel van het Hof voldoet volgens de Hoge Raad ook niet aan de eis dat beide ouders de zorg voor het kind gelijkelijk verdelen. De vrouw komt daarom niet in aanmerking voor de IACK.

Bron: Hoge Raad 29 januari 2021.

Nederbelg heeft geen recht op IACK

En nog een uitspraak over de IACK, deze keer van Hof ‘s-Hertogenbosch. Het gaat hierbij om een man die van maandag tot en met donderdag in Nederland werkt en ook in Nederland staat ingeschreven. Van vrijdag tot en met zondag verblijft hij bij zijn gezin in België. Zijn partner en hun twee kinderen staan in België ingeschreven. De inspecteur weigert hem de IACK te verlenen, omdat niet wordt voldaan aan het inschrijvingsvereiste.

Hof ‘s-Hertogenbosch is het met de inspecteur eens. Wanneer niet aan de voorwaarden van de wettelijke regeling wordt voldaan, bestaat er volgens het Hof geen recht op de IACK. Voor een materiële beoordeling van een concreet geval waarin niet aan al die voorwaarden is voldaan, is daarnaast geen ruimte. Ook is de IACK niet in strijd met bepalingen uit het internationale recht die gelijke behandeling van gelijke gevallen waarborgen.

Bron: Hof ‘s-Hertogenbosch 31 december 2020.

Nieuws uit België

Nieuwe effectentaks in België

In de nieuwsbrief van januari jl. heb ik aandacht besteed aan de nieuwe effectentaks in België. Het Belgische parlement heeft het invoeren van deze heffing inmiddels goedgekeurd.

Bron: Federale Kamer van Volksvertegenwoordigers 11 februari 2021.

Nieuwe regeling OG buitenland

En in dezelfde nieuwsbrief van januari jl. heb ik beschreven hoe de Belgische belastingdienst wil gaan omgaan met inwoners van België met onroerend goed in het buitenland. Ook dit voorstel is onlangs goedgekeurd in het Belgische parlement.

Zoals beschreven gaat voor dit buitenlandse vastgoed een fictief inkomen bepaald wordt op basis van informatie die de eigenaar aan de belastingdienst moet verstrekken. Daarbij geldt dat de buitenlandse belasting niet langer aftrekbaar zal zijn van het buitenlands onroerend inkomen. Op die manier wordt de buitenlandse belasting op dezelfde manier behandeld als de Belgische onroerende voorheffing. Voor onroerende goederen in een land waarmee België een belastingverdrag heeft is de impact beperkt tot het progressievoorbehoud.

Wie al vóór 1 januari 2021 eigenaar is van buitenlands vastgoed hoeft voorlopig niets te doen. Pas vanaf juni a.s. kan de informatie worden ingediend via MyMinfin of via een formulier dat ter beschikking zal staan op de website van de belastingdienst. Wie sinds 1 januari 2021 een onroerend goed heeft aangekocht in het buitenland moet spontaan binnen vier maanden na de aankoop per mail of per brief een aangifteformulier aanvragen. Dat kan nu al. Het nieuwe kadastraal inkomen moet voor het eerst opgenomen in de belastingaangifte die in 2022 moet worden ingediend.

Bron: Federale Kamer van Volksvertegenwoordigers 11 februari 2021.

***Toepassing progressievoorbehoud bij
grensoverschrijdend inkomen***

Al langer bestaat er discussie over de wijze hoe bepaalde inkomsten die niet in België, maar in Nederland zijn belast, in België vrijgesteld moeten worden. Deze inkomsten worden immers wel meegerekend om het toepasselijke Belgische belastingtarief te bepalen op de niet-vrijgestelde inkomsten (ook wel het progressievoorbehoud genoemd). Dit kan er toe leiden dat wel in België te belasten inkomsten uiteindelijk hoger belast worden.

In 2019 heeft het Hof van Beroep van Antwerpen zich uitgesproken over een casus met een lijfrente-uitkering. Volgens het Hof mogen die inkomsten niet worden meegerekend en daarom niet onder het progressievoorbehoud vallen. De Belgische belastingdienst legde zich in de dagelijkse praktijk echter niet neer bij dit arrest en past het progressievoorbehoud nog steeds toe. Recent heeft de Belgische Minister van Financiën echter in het parlement aangegeven dat er geen cassatieberoep zal volgen. Sterker nog, hij heeft in de Kamer medegedeeld dat de Belgische belastingdienst een circulaire in voorbereiding heeft. Deze zal niet beperkt zijn tot lijfrenten, maar er zal ook rekening gehouden worden met andere afzonderlijk belastbare inkomsten, zoals bijvoorbeeld opzeggingsvergoedingen.

Bron: Federale Kamer van Volksvertegenwoordigers 10 februari 2021.

